

νούπολιν καὶ ἀνταποκριτῆς τοῦ Κλεάνθους. Ὁ Κλεάνθης εἶνε ἔως τώρα εὐσπλαγγνος καὶ γενναϊόκαρδος, καὶ δὲν εἰμποροῦσε παρὰ νὰ μείνη τοιοῦτος, διότι ὅποιος κάμη μίαν φορὰν τὸ καλὸν, τόσην εὐχαρίστησιν αἰσθάνεται, ὥστε θέλει νὰ τὸ κάμη πάντοτε. Τώρα εἶνε καὶ αὐτὸς πλούσιος ἔμπορος, ἀπέκτησε δὲ καὶ δύο παιδιά, τὰ ὁποῖα . . . κρατῶ αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς τὰς ἀγκάλας μου!

— Πῶς! ἐφώναξαν ἔξαφνα ἀνατιναχθέντα καὶ τὰ δύο παιδιά, ὁ πατέρας μας εἶνε ὁ μικρὸς Κλεάνθης;

— Ὅλος καὶ ὅλος.

— Καὶ ὁ Ἄνδρέας;

— Ὁ Ἄνδρέας εἶνε ὁ νοννὸς σας.

— Καὶ δὲν μᾶς ἐπέρασε διόλου ἀπὸ τὸν νοῦν μας! εἶπεν ἡ Πηνελόπη.

— Καὶ σεῖς ποῦ ἦσθε τότε; ἠρώτησεν ὁ Ἄριστείδης.

— Τότε ἡ οἰκογένειά μας κατοικοῦσεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐγὼ δὲ ἤμην εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐσπούδαζα. ἐγὼ τότε ἤμην εἰκοσι ἑτῶν, διότι τὸν πατέρα σας τὸν περῶν δέκα ἔτη.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ μὴ καταλάβωμεν τόσην ὄραν τὸν Κλεάνθην καὶ τὸν Ἄνδρέαν! . . . εἶπεν ἡ Πηνελόπη μὲ παράπονον.

— Εἰξέυρεις τί σκέπτομαι, Πηνελόπη; εἶπεν ὁ Ἄριστείδης.

— Τί;

— Ὅτι, ἂν ἡ μάμμη μας, ἡ μητέρα τοῦ πατέρα, τὸ εἶχε καύχημά της ὅτι τὸν εἶχε παιδί της, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὸ ἔχομεν καύχημά μας ὅτι τὸν ἔχομεν πατέρα.

— Ὅθι κάμετε καλλίτερα, εἶπε χαμογελῶν ὁ θεὸς Πλάτων, νὰ γείνετε ἀξιοὶ νὰ τὸ ἔχη καύχημά του κ' ἐκεῖνος ὅτι σας ἔχει παιδιὰ του! . . .

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ.

Κατὰ πόσα πράγματα

ΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Τώρα ὅτε πολὺς λόγος γίνεται περὶ Κίνας καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς, Γάλλος περιηγητῆς, γνωρίζων τὸ Οὐράνιον Κράτος, ἔκρινε κατάλληλον τὴν στιγμήν νὰ δημοσιεύσῃ τινὰ περὶ τῶν ἐθίμων τῆς Κίνας, ἐν αἷς εὐρίσκουμεν τὰς ἐπομένους περιέργους διαφορὰς μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἡμῶν τῶν Εὐρωπαίων. Ἐν τῇ μουσικῇ ὑπερτάτῃ ἀπόλαυσις διὰ τοὺς Κινέζους εἶνε οἱ ὀξεῖς καὶ παράνομοι φθόγγοι τῶν σαλπίγγων αὐτῶν, τοὺς ὁποίους οὔτε νὰ ἀνεχθῆ δύναται τὸ οὖς Εὐρωπαίου. Εἰς ἔνδειξιν πένθους ἡμεῖς φέρομεν ἐνδύματα μελανὰ, οἱ Κινέζοι λευκά. Αἱ λέμβοι ἡμῶν ἔχουσι τὸ πηδάλιον

εἰς τὰ ὄπισθεν, αἱ τῶν Κινέζων εἰς τὰ ἐμπρός. Δι' ἡμᾶς τὸ κύριον σημεῖον τῆς πυξίδος εἶνε ὁ βορρᾶς, διὰ τὸν Κινέζον ἡ μεσημβρία. Χάριν φιλοφροσύνης ἡμεῖς ἀποκαλύπτουμεν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν ὁ Κινέζος ἵνα δείξῃ τὸ σέβας του θέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν πῖλόν του. Ὅπως δροσιθῶμεν, ἡμεῖς ἀερίζομεν τὸ πρόσωπον ἡμῶν ὁ Κινέζος ζητεῖ τὴν δρόσον ἀερίζων τοὺς πόδας του. Ἡ τιμητικὴ θέσις παρ' ἡμῶν ἐν τινι γεύματι εἶνε πρὸς τὰ δεξιὰ, παρὰ τοῖς Κινέζοις εἶνε πρὸς τ' ἀριστερά. Τὰ βιβλία αὐτῶν εἶνε γραμμένα ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά τάναντι παλιν συμβαίνει εἰς τὰ ἰδικά μας. Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς ἐκεῖνοι μὲν θέτουσι πρῶτον τὸ ἔτος, εἶτα τὸν μῆνα καὶ τέλος τὴν ἡμέραν τοῦ ναυτικόν πρᾶττομεν ἡμεῖς. Τέλος ἡμεῖς ποιούμεν χρῆσιν ὑποκαμίσων, ἐνῶ οἱ Κινέζοι δὲν γνωρίζουσιν αὐτά. Ἡ ἀντίθεσις ἔσται πλήρης ἐὰν προσθέσωμεν ὅτι ἡ ὄψις τοῦ Κινέζου δὲν προδίδει ποτὲ τοὺς λογισμούς του, ὅτι εἶνε λιτοὶ περὶ τὴν δίκαιαν, ἐπίμονοι εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, εὐλαβεῖς πρὸς τοὺς κυρίους των, ἀφωσιζόμενοι εἰς τοὺς γονεῖς των, φιλόφρονες, φιλόνομοι, εὐδιοίκητοι εἰς τὸν γινώσκοντα νὰ τοὺς κυβερνήσῃ διὰ στιβαρᾶς χειρὸς, ἀλλ' οὐχ ἦτον εἰσι καὶ δόλιοι, ἀπάνθρωποι, δεισιδαίμονες καὶ κακῆς πίστεως εἰς τε τὰς ἐμπορικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Περὶ δὲ τοῦ ἰδιορρύθμου τοῦ κινεζικοῦ χαρακτῆρος μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον φοβερὸν συμβῆν, ὅπερ ἀνέφερε κινεζικῆ τις ἑφημερίς.

«Διπλῆ θανατικὴ ἐκτέλεσις, συνέπεια οὕσα παραδόξων περιστάσεων, ἐγένετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, λέγει ἡ ἑφημερίς αὕτη. Εἰς τὰς ἀπόρους κοινότητας τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ὁ ἀνὴρ ὁ μὴ ὦν ἱκανῶς εὐπόρος ὥστε νὰ νυμφευθῆ, ἢ, ἀληθέστερον εἰπεῖν, νὰ ἀγοράσῃ μίαν γυναῖκα, εἴμπορεῖ νὰ μισθώσῃ τοιαύτην δι' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα. Τὰ ἐκ τῆς ἑφημέρου ταύτης συζεύξεως τέκνα ἀνήκουσιν εἰς τὸν μισθωτὴν τῆς γυναικὸς, αὕτη ὅμως ὀφείλει ἅμα τῇ λήξει τῆς μισθώσεως αὐτῆς νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὸν πρῶτον κύριον ἢ σύζυγόν της.

»Γυνὴ δεκαοκταετής, νυμφευθεῖσα ἐν ἡλικίᾳ δεκατριῶν ἐτῶν, εἶχε μισθωθῆ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἀλλ' εὐρούσα τὴν νέαν αὐτῆς θέσιν προτιμητέαν τῆς παλαιᾶς, ἠρήθη νὰ τὴν ἀφήσῃ. Ὁ πρῶτος σύζυγος, ἰσχυρὸς ἐν τῷ δικαίῳ του, τῇ διεμήνησεν ὅτι ἐὰν ἐπέμενεν ἀρνούμενη, θὰ μετέβαινε νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἐκεῖθεν διὰ τῆς βίας. Πράγματι δὲ καὶ μετέβη ἡμέραν τινά. Ἡ γυνὴ καὶ ὁ δεῦτερος σύζυγος ἐδέχθησαν αὐτὸν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης. παρέθεσαν αὐτῷ καλὸν γεῦμα, τὸν ἐμέθυσαν, καὶ εἶτα κατέσφαξαν αὐτὸν διὰ μαγειρικῆς μαχαίρας. Ἀλλὰ τὸ ἔγκλημα μετ' οὐ πολὺ ἀνεκαλύφθη, ἡ ποιητὴ δὲ τοῦ θανάτου κατεγνώσθη

ἀμφοτέρων τῶν ἐνόχων. Ὁ κινεζικὸς νόμος καταδικάζει τὴν γυναῖκα τὴν φονεύουσαν τὸν σύζυγόν της εἰς τὴν ποινὴν τοῦ *Μιγγ-σι*, τουτέστιν εἰς κατακερματίσιν αὐτῆς ζώσης ἔτι διὰ μαχαίρας. Ἐνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ δυστυχὴς ἐκείνη ὑπέστη τὴν ἐλαφροτέραν ποινὴν τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ.

δ.—

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρός *K** πρὸς τὴν σύζυγόν του, ἐπιστρέφων ἐκ τινος ἀσθενοῦς:

— Λοιπὸν, ἀγαπητῇ μου Ἑλένη, τὸ κατώρθωσα· ἐθριάμβευσα εἰς τὴν ἀσθένειαν τοῦ *Σ** διὰ τὴν ὁποίαν σοῦ ὠμιλοῦσα χθές. Τὸν ἐγλύτωσα ἀπὸ τοῦ *Χάρου* τὰ χέρια, καὶ τώρα πηγαίνει καλά.

Ἡ κυρία. — Ἀλήθεια; Εἶσαι τῷ νῦν ὁ καλύτερός μας ἰατρός, φίλε μου. Τί κρῖμα νὰ μὴ σέ γνωρίσω ἕνα χρόνον προηγουμένως! Ἴσως θὰ μοῦ ἐξοῦσεν ἀκόμη ὁ μακαρίτης ὁ πρῶτός μου ἄνδρας!

*
**

Ὁ μαθητὴς πρὸς τὸν διδάσκαλον, εἰς ὃν κομίζει κάλαθον μῆλων:

— Πολλὰ προσκυνήματα ἀπὸ τὸν πατέρα, κύρ δάσκαλε, καὶ σὰς παρακαλεῖ, λέγει, νὰ πάρετε αὐτὸ τὸ καλάθι μὲ τὰ μῆλα.

— Ἄ! εὐχαριστῶ· γιατί νὰ πειράζεται; ἀλλὰ αὐτὰ εἶνε πολλὰ, παρὰ πολλὰ. . .

— Ἔτσι εἶπε κ' ἡ μητέρα· μὰ ὁ πατέρας εἶπε πῶς δὲν ἔχομε τί νὰ τὰ κάμωμε γιατί χαλάσαν, καὶ μ' ἔστειλε νὰ τὰ φέρω 'σέ λόγου σας!

*
**

Ὁ φιλόσοφος *B** ἔλεγε πρὸς νεανίσκον, ὅστις εἶχε καταφάγει τοὺς ἀπείρους ἀγρούς, οὓς ἐκληρονόμησε παρὰ τοῦ πατρὸς του!

«Τὸν μὲν πατέρα σου ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν».

*
**

Ταχύτερον παντὸς ἄλλου πράγματος γηράσκει ἡ χάρις.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐν τῇ ἐκτιμῇσι τοῦ διανοητικοῦ μεγαλείου ἐπικρατεῖ νόμος ἀντίστροφος τῇ ἐκτιμῇσι τοῦ μεγαλείου τοῦ φυσικοῦ. Ὅσφ ἀπωτέρω ἴσταται τὸ σῶμα, τοσοῦτω φαίνεται μικρότερον ὅσφ δ' ἀπωτέρω ἴσταται ἡ διάνοια, τοσοῦτω φαίνεται μεζζων.

Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐκστομίζη χλεύην πικρὰν κατ' ἄλλου ὁ κατέχων θέσιν ὑψηλὴν, προφυλάττουσαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀντικρούσεως.

Παχυλῆς ἀμαθείας ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ ὕψος τὸ ἀποφθεγματικόν. Ὁ μηδὲν γνωρίζων νομίζει ὅτι δύναται νὰ διδάξῃ τοὺς ἄλλους ὅ,τι κατὰ τύχην ἤθελε μάθει αὐτός· ἀλλ' ὁ πολλὰ γινώσκων δυσκόλως φαντάζεται ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα εἰσὶν ἀγνωστα, καὶ διὰ τοῦτο ὁμιλεῖ ἄνευ ἐμφάσεως.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ οἱ μεγάλοι ἔχουσι τὰς θλίψεις των ὡς οἱ μικροί. Καὶ τοῦτο μὲν οὐδόλως παράδοξον· ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν διὰ τοὺς μεγάλους εἶνε ὅτι περιστοιχίζονται πάντοτε ὑπὸ πλήθους ἄλλων, ὥστε οὔτε νὰ ἀποκρούωσιν ἀπ' αὐτῶν τὰς θλίψεις των δύνανται, οὔτε νὰ ὑποστώσιν αὐτὰς ἀπομονούμενοι· ἀλλὰ παρέχουσιν ἑαυτοὺς διαρκῆς θέαμα τοῖς ἄλλοις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος μίαν τῶν περιοδικῶν αὐτῆς ἐκθέσεων περὶ τοῦ ἐκ τῶν ἐπιβλαβῶν ζώων προξενουμένου ὀλέθρου, καὶ τῶν πρὸς μείωσιν αὐτοῦ λαμβανόμενων μέτρων. Κατ' ἔτος αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις τῶν ὀκτῶ μεγάλων ἐπαρχιῶν εἰς τέσσαρας χιλιάδας ἀνάγουσι κατὰ μέσον ὄρον τοὺς ὑπὸ σαρκοβόρων θηρίων οἶον τίγρεων, λεοπαρδάλεων, ἀρκτων, ὑαινῶν καὶ λύκων φονευθέντας ἀνθρώπους, αἱ δὲ ἀρχαὶ ἀπονέμουσιν ἀμοιβὰς ἐπὶ τῇ ἐξολοθρεύσει 20,000 ἐκ τῶν ζώων τούτων.

Αἱ ἄρτι ἐκχερσούμεναι γαῖαι ἀριθμοῦσι τὰ πλεῖστα θύματα ἐκατέρωθεν· τὰ ἀγρία θηρία διαμαρτύρονται ὡς δύνανται κατὰ τῶν παραβιάσεων τῶν καταφυγίων αὐτῶν. Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι τ' ἀροτριῶντα κτήνη προσβάλλονται κατὰ πρῶτον 50,000 βόας καὶ ἀγελάδας ἀπώλεσαν οἱ χωρικοὶ εἰς ἕν μόνον ἔτος.

Ἐν τούτοις δὲν εἶνε τὰ σαρκοβόρα ὁ φοβερώτερος τοῦ ἀνθρώπου ἐχθρὸς, καθόσον οἱ ὄφεις θανατοῦσι 18,000 ἀνθρωπίνων ὄντων κατ' ἔτος.

Ἀπονέμονται βραβεῖα ἐπὶ τῇ ἐξολοθρεύσει διακοσίων χιλιάδων ἐκ τῶν ἑρπετῶν τούτων, ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο; Ἡ παραγωγὴ ζευγῶν τινῶν μόνον ἀναπληροῖ τοὺς θαναταθέντας ἐν διαστήματι μηνῶν τινῶν.

Οἱ ἰθαγενεῖς εἰσι σχεδὸν τὰ μόνα θύματα τῶν ὄφρων· οὐδέποτε σχεδὸν Εὐρωπαϊὸς ἐδήχθη ὑπὸ ὄφως, ὡς οὐδέποτε τὸ ἐπικίνδυνον ἑρπετὸν εἰσέδυσεν εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ἂν ἐτηρήθησαν αἱ δεύουσαι προφυλάξεις.

Ὁ *καλὰ χ* οὐδέποτε προσβάλλει τὸν ἀνθρω-